

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 261. An excusetur, qui habet duo cauteria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

retur ab ordinaria collatione vespertina, *Sanch.*
dub. 22.

§. 2. Qui dormire non potest, nisi vesperi plenè refectus, debet in prandio sumere collationem & vesperi prandium, ita multi contra utrumque *Sanch.* *Dian.* p. 1. t. 9. R. 51. *Castrop.* §. 5. n. 9. *Tambur.* n. 14. Loth & alios, qui dicunt non teneri hunc ordinem invertere, sed sumpto secundum consuetudinem prandio posse iterum plenam refectionem sumere vesperi: Ratio nostra est, quia sic potest commodè servari substantia jejunii, qui autem tenetur ad finem, etiam tenetur ad media non difficultas: & idem est, si quis non posset jejunare, nisi sumpto manè jentaculo, ut fatetur *Sanch.* dub. 27. n. 4. Similiter dub. 32. docet teneri comedere ova, qui aliter non posset servare jejinium; addo ego etiam carnes, quia cum harum esu consistit jejinium, secundum dicta n. 12. 69.

Q. 260. An excusat puerula vel vidua volens nubere, si jejunio reddenda esset deformis. Re. Affirmant *Lop.* *Sanch.* *Tambur.* n. 45. *Boudew.* p. 1. q. 44. Loth apud *Steph.* n. 131., quia si propterea minus desideretur, est notabile damnum: signum autem tantæ jacturæ tum erit, si ita color deperderetur vel induceretur macies, ut talis fœmina visa, statim de eo defectu notaretur, ita *Tambur.*; verum non facilè erit periculum illius incommodi, raro enim notabiliter deformabitur homo propter jejunia ordinaria Ecclesiæ, unde sententia illa vix pro praxi habebit locum.

Q. 261. An excusat, qui habet duo cauteria. Re. 1327
Affirmat *J. Sanch.* d. 54. n. 17., quia talis redditur

maximè debilis, teste experientiâ aliquorum ab eo consultorum: sed opinio illa sequenda non est, nisi concurrant plures circumstantiæ debilitatis vel laboris, nam experientia contraria probat, quòd cum duobus imò & pluribus cauteriis, per se loquendo, commodè stare possit jejuniū, uti rectè Pasq. decis. 266.

1328 Q. 262. *Quid addendum sit circa excusationem quorundam ratione laboris vel officii. R. Seqq.*

§. 1. Quivis labor non excusat à jejunio, nam Alex. VII damnavit hanc 30. prop., *Omnes officiales, qui in Rep. corporaliter laborant, sunt excusati ab obligatione jejuniū, nec debent se certificare, an labor sit compatibilis cum jejunio.*

1329 §. 2. Ars ex se laboriosa liberat unumquemque à jejunio, etiam robustum & potentem cum eo labore jejunare, quia Ecclesia non includit sic laborantes, & lex est, secundūm id, quod communiter est, communiter autem non possunt homines cum ejusmodi labore jejunare: E contrà tamen quamvis labor de se non sit talis, ut excuset, si tamen complexio personæ sit talis, ut officium, quod aliis leve est, ipse non possit sine magno incommodo conjungere cum jejunio, excusatur, *Sanch. Regin. Tamb. n. 18.*

1330 §. 3. Opera ex se laboriosa sunt, quæ exercentur cum magna agitatione corporis, per hanc enim spiritus multū consumuntur: & talia sunt, præter relata à Busenb., arare, fodere, triturare, secare lapides, portare onera, texere latos pannos etiam pedum adminiculo, remigare, percursare urbem vendendo merces &c.;